Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 98. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 30-го КВІТНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, APRIL 30, 1977 No. 98. VOL. LXXXIV.

Адвокат Л. Дікур кандидує на посадника Едмонтону

Адв. Л. Дікур

Едмонтон. — Українські газети в Канаді інформують, що адв. Л. Дікур, який є тепер членом Міської Ради, кандидуватиме на становище посадника Едмонтону. Після смерти попереднього посадника Василя Гаврелюка, Дікур був одним з кандидатів на посадника при виборі членами Міської Ради, але перепав тоді одним голосом. Адв. Л. Дікур відомий українській і едмонтонській і взагалі канадській громаді із своєї громадської активности. Він був свого часу президентом Клюбу Українських Професіоналістів та Бизнесменів, був секретарем едмонтонського Відділу КУК, президентом Албертської Ради Спадщини, до якої належать 54 етнічні групи Алберти, та членом багатьох інших організацій і товариств. Л. Дікур закінчив адвокатські студії в Едмонтоні і від 1965 р. веде разом із своїми братами адвокатську канцелярію. Керівником його виборчої кампанії є відомий едмонтонський адвокат П. Саварин.

Відбулася пресова конференція у церковних справах на терені Великої Британії

Ню Йорк (Н.Н.) — 20 квітня ц.р. тут заходами Крайової Управи Товариства за Патріярхальний Устрій Помісної УКЦеркви відбулася зустріч з українською пресою і представниками центральних організацій та установ у справі конфлікту, що постав між апостольським екзархом для українців Католиків Великої Британії Владикою Августином Р. Горняком і мирянами. Перед конференцією, що почалась у восьмій годині вечора, для учасників був приготований панями з Т-ва буфет. В конференції взяло участь біля п'ятдесят осіб, представники преси й зорганізоване громадянство. Конференцію відкрив голова Т-ва ред. Василь Качмар, який привітав учасників та коротко з'ясував мотиви, які спонукали скликання цієї конференції, вказуючи на надзвичайну складність проблеми. Для з'ясування цілої справи попросив секретаря Т-ва Миколу Галіва. До цього слід відмітити, що учасники одержали окреме виготовлене Управою Т-ва пресове резюме.

У з'ясуванні М. Галів представив загальне тло, на якому почався весь конфлікт на терені Великої Британії між Владикою Горняком і мирянами, який — за словами доповідача — своєю вагомістю торкає не тільки українську громаду у Великій Британії, але і всіх українців у діяспорі. Тому ми повинні всі якось реагувати, щоби прийшло до замирення — підкреслював доповідач, пропонуючи ряд практичних заходів. Керуючий вечером ред. Василь Качмар подякував учасникам за думки і пропозиції та за участь і на цьому закрив пресову конференцію.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ВИСВІТЛЕННЯ ФІЛЬМУ „ПІЗНАЙ 5 КОНТИНЕНТІВ"

Ню Йорк, Н. Й. — Кіностудія Ярослава Кулинича інформує, що висвітлення нового звукового фільму „Пізнай 5 континентів" (Доля народів) продовжується. В найближчому часі фільм буде висвітлений: Палатайн, Ілл. в п'ятницю, 6-го травня ц. р. о год. 8-ій вечором в залі СУМА; Чікаго, Ілл. — субота і неділя 7 і 8-го травня, о год. 2, 4, 6 і 8-ій, заля СУМА при 2457 Чікаго евеню; Ірвінгтон, Н. Дж. — субота і неділя 21 і 22-го травня, год. 4:30 і 7-ма вечором, заля УНДому при 140 Проспект евеню; Пассейк, Н. Дж. — неділя, 5-го червня год. 2, 4:30 і 7-ма вечором в залі Української Централі 240 Говп евеню.

ВИПОЗИЧАЛЬНЯ КНИЖОК „САМОПОМОЧІ"

Ню Йорк, Н. Й. (О. С.) — Випозичальня книжок при Т-ві „Самопоміч" (98 2-га евеню) існує вже від ряду літ, поповнюючись все новими й новими книжками. Від 1-го квітня ц. р. випозичальня діє у вівтірки від год. 12-3-ої по полудні, у п'ятниці від 2-7-ої вечором і суботи від 12-3-ої по полудні. Випозичальня приймає також пожертви книжками, щоб таким способом збільшити запас книжок для вигоди читачів.

ДОПОВІДІ В ПАССЕЙКУ

Пассейк, Н. Дж. — Заходами 7-го Відділу ООЧС тут в неділю, 8-го травня ц. р. о год. 4-ій по полудні в приміщенні Української Централі при 240 Говп евеню відбудуться дві доповіді з нагоди 60-річчя Української Визвольної Боротьби на тему: „Історія повторюється" — д-р Анатоль Бедрій і „Право в СССР, як засіб поневолення" — д-р Аскольд Лозинський. Функцію модератора виконуватиме мгр Іван Буртик.

„УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ" У ФОРДГЕМСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Ню Йорк. — Український Студентський Клюб при університеті Фордгам влаштовує „Український День" на кемпусі Роз Гілл цієї школи в Бронксі, Н. Й., у вівторок, 3-го травня. Програма дня, починаючи від години 10:30 вранці до 5-ої по полудні, включатиме мистецькі виставки, народні танки, українські страви тощо. Вступ вільний. Студентський Клюб, що його очолює Тарас Борковський, запрошує молодь і старших віком громадян взяти участь в цій імпрезі, під час якої студенти будуть рівнож гостити членів факультету та своїх неукраїнських товаришів студентів.

В НЮ ЙОРКУ ПОМЕР ВОЛОДИМИР РИВАК

Ню Йорк. — В п'ятницю, 29-го квітня 1977 р., тут помер на 60-му році життя після важкої недуги бл. п. Володимир Ривак, член 361-го Відділу УНС, нар. в селі Торки, Перемиського повіту. Тіло спочиватиме у похоронному заведенні Петра Яреми, 129 Схід 7-ма вулиця. Покійний осиротив синів Володимира і Петра, брата Стефана, сестру Олену Мартинковську з мужем Володимиром і дальшу рідню в Україні і ЗСА.

ЗСА І КУБА ПІДПИСАЛИ ДОГОВІР ЩОДО РИБОЛОВЛІ

Теренс А. Тодман

Гавана. У четвер, 28-го квітня, уряди ЗСА і комуністичної Куби повідомили, що дійшли до порозуміння щодо прав рибалок обох держав на водах Антлантійського океану та Карабійського моря. Хоча обидві країни встановили 200-милеві морські зони, які повинні бути взаємно респектовані, то з уваги на те, що Куба лежить тільки 90 миль від Фльориди, рішено додержуватися границі, віддаленої приблизно 45 миль від кожної країни, але теж дозволяти рибалкам ЗСА і Куби ловити деякі роди риб ближче до берегів сусідньої держави, однак тільки за спеціяльним дозволом.

Договір підписано в Гавані, куди їздила американська делегація, очолювана Теренсом Тодманом, асистентом державного секретаря для міжамериканських справ. Це перший раз за 16 років, що дипломат ЗСА офіційно відвідав Кубу, і тому Вашінгтон надіється, що цей риболовний договір, переговори щодо якого розпочалися раніше в Ню Йорку, буде важливим кроком в бік „нормалізації відносин" з Гаваною.

Теренс Тодман, який вже повернувся до ЗСА, не входив у подробиці договору, як рівнож не подав точних інформацій про інші справи, заторкнені під час переговорів. Однак він сказав, що Фідель Кастро хоче поліпшення відносин і плянує додержуватися домовлення в справі поборювання повітряного піратства.

Збільшилася популярність президента Картера

Ню Йорк. — Опитування, переведене газетою „Ню Йорк Таймс" і телевізійною сіткою „Сі-Бі—Ес", виявило, що після 100 днів урядування президента Джіммі Картера його популярність значно зросла. Із запитаних, 64 відсотки вважають, що він добре виконує свої обов'язки, 20 відсотків критикували його діяльність, а 16 відсотків не були рішені щодо своєї оцінки президента Картера. Опитування виявило, що популярність Президента до великої міри зросла тому, що багато осіб, зокрема тих, які голосували проти нього під час минулорічних виборів, тепер вважають, що він більш консервативний у своїх поглядах, ніж виглядало під час виборчої кампанії. Однак „Ню Йорк Таймс" і „Сі-Бі-Ес" зазначують, що популярність президента Картера зросла б навіть більше, якщо б він минулого тижня не представив своєї енергетичної програми, яка пропонує підвишки в цінах і податках на нафтові продукти і природний газ, щоб змусити населення ЗСА та бизнесовий світ заощаджувати різні роди пального.

Міжнародний Інститут критикує закордонну політику Картера

Лондон. — Приватна британська престижева наукова установа, Міжнародний Інститут стратегічних студій, у своєму звіті за 1976-ий рік критикує політику президента Джіммі Картера щодо нуклеарного роззброєння та відносно оборони людських прав, як рівнож перестерігає перед постійним зростом військової сили Совєтського Союзу.

У цьогорічному звіті згадана установа твердить, що уряд президента Картера у своїх переговорах з Москвою щодо обмеження стратегічної атомової зброї помилково наголошує „балянс щодо кількости тієї зброї, замість старатися добитися балянсу щодо якости атомової зброї". Такий „перестарілий підхід" Вашінгтону тільки збільшує загрозу з боку Совєтського Союзу, який в майже кожній ділянці збросння починає доганяти або і переганяти ЗСА — твердить Міжнародний Інститут Стратегічних Студій. Між іншим, коментатори вказують, що Департамент оборони ЗСА часто видвигає ту саму критику відносно політики Білого Дому.

Міжнародний Інститут Стратегічних Студій теж вважає, що публічні виступи президента Картера в обороні людських прав і дисидентів в Совєтському Союзі можуть бути „контрпродуктивні", бо насторожують Москву проти Заходу. Якщо совєтські лідери мали б вибирати між продовженням політики детанту і між питанням, чи полегшити свою цілковиту контролю над життям громадян, то Кремль напевно би відкинув політику детанту — твердить згаданий Міжнародний Інститут.

Заборонено дискримінацію проти фізично упосліджених

Вашінгтон. — В четвер, 28-го квітня, Джозеф Каліфано, секретар для справ здоров'я, освіти і суспільної опіки, підписав доручення, яке забороняє будь-яку дискримінацію проти 35 мільйонів фізично упосліджених американців, чи то при прийнятті на працю, чи до школи тощо. Доручення теж забороняє дискримінацію проти колишніх алькоголіків і наркоманів. До категорії упосліджених зараховані особи, які мають рака чи хворі на серце. Хоча Конгрес схвалив подібний законопроєкт ще в 1973-му році, то треба було підпису секретаря для справ здоров'я, освіти і суспільної опіки, щоб цей законопроєкт ввійшов в життя. Підписання доручення секретарем Каліфаном матиме далекойдучі наслідки, бо не тільки заборонить дискримінацію проти фізично упосліджених, колишніх алькоголіків і колишніх наркоманів, але теж змусить бизнесові підприємства, школи, шпиталі тощо ввести архітектурні зміни у своїх будинках, щоб фізично упосліджені могли легше входити чи виходити із тих будівель, треба буде інсталювати спеціяльні вінди тощо. Рішення стосується тільки тих установ, які одержують допомогу від федерального уряду.

МІЖНАРОДНА АМНЕСТІЯ ОПУБЛІКУВАЛА ЛИСТУ ЗАСУДЖЕНИХ ЖУРНАЛІСТІВ, ЗГАДУЮТЬ УКРАЇНЦІВ

Лондон, Англія. — Міжнародна Амнестія, організація, яка займається справами політичних в'язнів в світі, опублікувала в четвер, 28-го квітня ц. р. список понад 100 журналістів, які сидять у в'язницях у різних країнах світу, або знаходяться з політичних мотивів під домашнім арештом чи пропали без вістки. Лондонський Відділ Міжнародної Амнестії твердить, що поодинокі режими держать багатьох журналістів в ув'язненні без жадного обвинувачення і засуду, а численні журналісти перейшли пекло туртур. Речники Амнестії заявляють, що список не охоплює усіх журналістів і країн поданих у списку і цей список далекий від докладности. Якщо якась країна не була тимчасово включена у список, то це значить, що там цілковито відсутнє політичне переслідування журналістів, — заявляють представники Міжнародної Амнестії. Деякі імена були з розмислом задержані у таємниці у переконанні, що публікація могла б пошкодити їм самим, або їхній справі, яку вони заступають. У списку названі такі країни: Аргентина, Баграін, (арабська країна у Перському затоці), Бенглядеш, Бразилія, Чіле, Куба, Чехо-Словаччина, Східня Німеччина, Гаїті, Індонезія, Кенія, Маляві, Філіппіни, Сінгапур, Південна Африка, Південна Корея, Еспанія, Сирія, Тайван, Танзанія, Тайленд, Туреччина, Совєтський Союз, Уругвай і Югославія.

В Совєтському Союзі Міжнародна Амнестія називає таких ув'язнених журналістів: Вячеслав Чорновіл, українець, журналіст, ув'язнений від 1972 р.; Боріс Д. Євдокімов, журналіст, ув'язнений в 1971 р., перебуває в психічному заведенні; Святослав Осипович Караванський, журналіст, поет і перекладач; Боріс Когар, журналіст, ув'язнений в 1972 р. (Міжнародна Амнестія займається тепер його справою); Валерій Марченко, журналіст, ув'язнений в 1973 р. в Києві; Михайло Григорович Осадчий, журналіст, літературний критик і поет, арештований в 1972 р.; Іван Світличний, український літературний критик, арештований в 1972 році.

Повідомлення Міжнародної Амнестії та повний список названих в тому повідомленні ув'язнених журналістів подав „Ню Йорк Таймс" у виданні з п'ятниці, 29-го квітня ц. р.

Комуністичний В'єтнам бажає переговорів зі ЗСА

Париж. — Прем'єр-міністер комуністичного об'єднаного В'єтнаму Пгам Ван Донг закінчив свої переговори в Парижі, метою яких було підписати торговельні договори з Францією і приспішити формальну зустріч між представниками урядів З'єднаних Стейтів Америки і В'єтнаму. Виступаючи на пресовій конференції Донг заявив, що він не надіється, що переговори розпічнуться скоро, і що вони принесуть скорі і бажані успіхи, але він тим не менше є оптимістом і вірить у можливість таких переговорів. На запитання кореспондентів, чи В'єтнам дозволить американським компаніям шукати за нафтою в прибережних водах В'єтнаму, Ван Донг відповів: „Чому ж би ні?".

Пресова конференція відбулася на закінчення 4-денних розмов між в'єтнамською делегацією і представниками французького уряду та з нагоди першої після підписання мирового договору візити офіційних чинників В'єтнаму до Франції. В середу Ван Донг підписав з французьким урядом торговельний договір, на підставі якого В'єтнам одержить від Франції 600 мільйонів долярів довгореченцевого кредиту на закуп різних товарів. Ван Донг залишиться ще в Парижі на деякий час у характері приватної особи. Політичні обсерватори висунули думку, що Ван Донг бажав би мабуть зустрінутись з американською делегацією, яка приїжджає до Парижу в суботу, 29-го квітня, для переговорів з французьким урядом.

Комуністична розвідка роз'їдає Західню Німеччину

Кельн, Західня Німеччина. — Німецька преса вдарила на тривогу з приводу посиленої діяльности комуністичної розвідки у Західній Німеччині. Кельнський уряд охорони конституції інформує, що жадна західня країна не переживає такого наступу комуністичних інфільтраторів, як Західня Німеччина. Тільки в одному 1976 р. в Німеччині викрито 455 шпигунських випадків. Східні розвідчики цікавляться переважно воєнною індустрією, технологією, хемічною промисловістю і, очевидно, політикою та політичними діячами, яких вони намагаються інфільтрувати. Комуністичне шпигунство тісно пов'язане з терористичними групами в Західній Німеччині, які виконують, дуже часто на замовлення комуністичних центрів, акти саботажу і вбивств.

Як зростає діяльність комуністичної розвідки показує факт, що в 1975 р. було тільки 289 випадків викриття шпигунської діяльности, а рік пізніше в 1976 р. їх було вже 455. Найсильніше діють розвідки Совєтського Союзу, Чехо-Словаччини, Східньої Німеччини, Польщі й інших комуністичних держав.

Кристофер Бойс визнаний винним у шпигунстві для СССР

Лос Анджелес. — В четвер, 28-го квітня, лава присяжних визнала 23-річного Кристофера Бойса винуватим у шпигунстві на користь Совєтського Союзу, точніше, за продаж совєтському дипломатові в Мехіко Сити таємних інформацій про американську електронічну апаратуру для далекосяжних ракет, космічних кораблів і розвідчого устаткування. Бойс, який кілька днів тому сам признався в суді, що продавав ті інформації Борисові Ґрішінові, який займав пост наукового аташе в совєтській амбасаді в Мехіко, може бути засуджений на досмертне ув'язнення, але кара буде проголошена щойно 23-го травня. Бойс твердить, що займався шпигунством на користь СССР під шантажем.

Того самого дня розпочалася в Лос Анджелесі судова розправа над Андрю Долтоном Лі, близьким приятелем Кристофера Бойса, який теж продавав таємні інформації Ґрішінові, часто співпрацюючи з Бойсом.

В НЮ ЙОРКУ ЗАПОВІДАЮТЬ ДЕМОНСТРАЦІЇ В СПРАВІ ТЕЛЕВІЗІЙНИХ ПЕРЕДАЧ ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГРИЩ З МОСКВИ

Ню Йорк. — Комітет Оборони України при Об'єднаному Комітеті Українсько-Американських Організацій Великого Ню Йорку — Відділу УККА повідомляє, що у вівторок, 3-го травня, відбудеться тут велика протестна демонстрація біля головної квартири телевізійної сітки „Нешинал Бродкестінг Компані" (Ен-Бі-Сі) при 30 Рокефеллер Плаза, між 49 і 50-ою вулицями, метою якої є запротестувати проти домовлення „Ен-Бі-Сі" із совєтським урядом щодо телевізійних передач із літніх Олімпійських Ігрищ в 1980-му році, які мають проходити в Москві.

Протест-демонстрацію, яка має розпочатися о 9:30 ранку і триватиме до полудня, зорганізував спеціяльний „Ад гок Комітет в справі Олімпіяди на Ен-Бі-Сі", запросивши до участи Комітет Оборони України. Метою демонстрації є довести до відома шеровців „Рейдіо Корпорейшин оф Америка", тобто, корпорації, яка є власником „Ен-БІ-Сі" і яка саме у вівторок відбуває свої річні наради шеровців, що контракт між урядом СССР і згадано телевізійною сіткою щодо передач з Олімпіяди вийде на некористь цієї корпорації, Америки та цілого вільного світу, як також матиме негативні наслідки на всі майбутні Олімпіяди.

„Ад гок Комітет" у спеціяльному меморандумі вказує, що телевізійна сітка „Ен-Бі-Сі" погодилася заплатити совєтському урядові астрономічну суму, 85 мільйонів долярів, а крім того, зобов'язалася вишколювати совєтських техніків на американській електронічній апаратурі, яка залишиться власністю Москви.

„Ен-Бі-Сі" теж погодилася передавати ряд совєтських пропагандивних фільмів в ЗСА, які мають бути доставлені і частинно виготовлені німецьким кінопродуцентом Лотгаром Боком, який в минулому і тепер тісно співпрацює із совєтським міністерством культури. Речники „Ад гок Комітету" рівнож інформують, що підписаний контракт дозволяє совєтським властям контролювати зміст передач „Ен-Бі-Сі" з Москви і відкидати все, що „не подобається" кремлівським верховодам. Значить, совєтський уряд фактично цензуруватиме передачі американської телевізійної сітки, а ця сітка в дійсності буде засобом поширення совєтської пропаганди.

„Ад гок Комітет" у своєму меморандумі твердить, що відтепер аж до закінчення Олімпійських Ігрищ в 1980-му році сітка „Ен-Бі-Сі" правдоподібно старатиметься не передавати жадних програм з антикомуністичною тематикою, щоб „не образити" Москви, яка могла б зірвати контракт щодо передач з Олімпіяди.

Організатори протестної демонстрації хочуть довести до свідомости шеровців „Рейдіо Корпорейшен оф Америка", що кон-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Гончарі зі Закарпаття приготовляються до Олімпіяди — 80

Хустський магазин „Гуцулочка" на Закарпатті привертає увагу глядачів — інформує київська „Культура і Життя", — своєю постійною виставкою сувенірів керамічного заводу, виконання яких позначене відмінною культурою і високим мистецтвом. Гончарські вироби з цього магазину розходяться по всій країні. Совєтський олімпійкраїни. Совєтський олімпійський комітет - Олімпіяди 80 на Всесоюзному конкурсі відзначив бронзовою медалею останню роботу майстрів Хусту — настінно декоративний таріль з геометричним малюнком. Сьогодні мистці цього підприємства далі працюють над новими зразками сувенірів напередодні цієї видатної спортивної події.

А кальорії у школах Херсону кудись ... випаровують

Навряд чи буде можна наладнати харчування гарячими стравами учнів у загальноосвітніх школах Херсону — інформує київська „Радянська Україна", — коли ще в 1975 році міськвиконком вирішив поліпшити систему прохарчування в шкільних їдальнях, а й досі немає позитивного висліду. Після двомісної перевірки комісія прийшла до висновку, що ще й дотепер справа кількости і якости харчів погана, бо виказалося, що „елементарна задача, розрахована на людину, обізнану з чотирма діями аритметики, збила з пантелику дорослих, як тільки вони переступили поріг школи ч. 29 Комсомольського району" В цій школі вчиться 1.400 дітей і працює 75 вчителів, а в середньому за день видають 170-180 порцій. Якщо взяти до уваги, що тут харчується 1535 людей, а тоді поділити на це число кількість порцій, то виходить число О,11 — цією кількістю харчу ніяк не можна нагодувати людей. Це явище поголовне у всіх шкільних їдальнях, з цим, що не тільки порції скупі, але й їхня калорійність низька. Коли про це запитано одного чоловіка, що займається кулінарією в шкільній їдальні, він зовсім не розгубився, а пояснив це „великою кількістю... дверей"... Могло б здаватися, що це жарт, але в ньому частка правди, бо коли врахувати, що „на шляху до шкільного казана дверей не бракує, неважко здогадатися"..., в чому справа. З цього виходить, що кальорії по дорозі..випаровують, бо в деяких шкільних їдальнях обраховують „зниження" кальорій на 40 відсотків.

Баня Луку знову навістив землетрус

Београд, Югославія. — Пресові агенції інформують, що місто Баня Лука і околиця, у якій живе багато українців, знову було пошкоджене легким землетрусом в четвер, 28-го квітня ц. р., тільки 8 днів після того, коли згадані околиці були частинно знищені трясенням землі, а багато мешканців залишилося без даху над головою. Спеціялісти стверджують, що трясення землі було відчутне також в інших частинах Югославії.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

СССР — Китай — ЗСА

Коротеньке повідомлення у щоденнику ,,Ню Йорк Таймс'' з 23-го квітня ц.р. про те, що Китайська Народна Республіка знову перестерігає світ перед можливістю Третьої світової війни, яку нібито започаткує військова конфронтація між З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом, викликала цілий ряд коментарів у світовій пресі на тему совєтсько-китайських відносин, які, на думку політичних аналітиків, знову погіршились останнім часом, переходячи із сфери переговорів і таємних контактів з китайцями совєтського заступника міністра закордонних справ Леоніда Ільїчева, у сферу відкритої словної ідеологічної конфронтації та нових совєтських погроз в сторону Китаю. Останнє мабуть відповідає правді, якщо враховувати виступ у Кремлівському палаці з'їздів Михаїла Зім'яніна, одного із секретарів ЦК КПСС, який у приявності генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва, членів Політбюра і численно заступленого дипломатичного корпусу закордонних представництв і добірної московської знаті, яка прийшла вшанувати Владіміра Ілліча Леніна з нагоди 107-ої річниці його народин, обвинувачував Китайську Народну Републіку і персонально голову Компартії Китаю Гуа Куо-фенга в намаганні ,,підривати мирні інтенції Совєтського Союзу'', у створюванні атмосфери напруження в міжнародних відносинах, та в посиленні антисовєтської пропаганди й ненависти до країн ,,соціялістичної співдружности''. Велика, понад 6-тисячна публіка, як і треба було сподіватися, ,,ентузіястично'' оплескувала одногодинну промову Зім'яніна, не зважаючи на те, що в залі на хвилину була створилася атмосфера констернації в часі протестного виходу китайських представників на чолі з шарж д'аффер Ванг Чін-чінгом.

Очевидно, новий совєтський виступ, проти Китаю не тільки заперечує спекулятивні міркування деяких західніх кореспондентів, що по смерти Мао Тсе-тунга прийде до злагіднення совєтсько-китайських стосунків, але також вказує, що керівництво Китаю на чолі з головою Гуа Куо-фенгом не йтиме шляхом замирення з комуно-російськими імперіялістами і тому не слід очікувати в найближчому майбутньому основних змін в закордонній політиці КНР, принаймні у відношенні до СССР. Аналітики в більшості погоджуються з думкою, що ідеологічний спір між Москвою і Пекіном навряд чи буде колинебудь полагоджений, бо мотиви, які лежать в його основі, надто глибокі. Крім того, він заторкує територіяльні інтереси обидвох країн, за які розпочався фактичний спір. Страх, який панував серед китайців безпосередньо після кривавої сутички на річці Уссурі в 1969 р., що Совєтський Союз, використовуючи свою військову перевагу, може напасти на Китай, безповоротно проминув і тепер, не зважаючи на персональні зміни в уряді чи в Компартії червоного Китаю, ледве чи існують якінебудь можливості китайсько-совєтського погодження. Це не значить, що китайці забули про совєтську загрозу і за понад один мільйон вояків, які стаціонують на довжелезному китайсько-совєтському кордоні. Навпаки, наближення Китаю до ЗСА і спротив Китаю совєтським намаганням накинути свою домінацію країнам Африки і Азії, вказують на те, що китайські лідери рахуються з можливістю евентуальної совєтської агресії.

Тепер багато залежатиме від уряду ЗСА. Зуміє він належно використати ситуацію і протиставити Совєтському Союзові ще одну реальну силу, чи піде на співпрацю з Москвою і тоді по світі знову прокотиться нова хвиля опортунізму, як це вже було в минулому.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

П. Роєнко

ПЕКУЧА ПРОБЛЕМА

23 квітня відбулися в Торонті чергові Загальні збори Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді (ОПЛДМ). Запрошено духовенство, учителів, батьків, виховників і все свідоме громадянство.

На моє велике здивування від духовенства був лише один священик, пару вчителів... а від преси лише один (ред. Роєнко — вибачте за ,,саморекляму''?) Батьки і виховники — майже відсутні. Я терпеливо вислухав всі болі, висловлені деякими членами і головою Управи ОПЛДМ та дуже дивувався...

Дивуюся, що наші церкви напівпорожні, наші доми — також, але рівночасно у нас багато прерізних ,,незалежних'' організацій, в яких одна особа виконує кілька функцій. Є чимало і жіночих організацій. Жінка-мати — це в українському народі висловлювалося з побожністю, з великою пошаною і вдячністю. І ось в жіночих імпрезах багато чого можна побачити з українського народного мистецтва, а на завершення всього — голубці і вареники. А книжка? Її нема! Хіба вона не є преважливим виявом і представником української культури і мистецтва??? А в ,,мужеських'' організаціях? Там ви зустрінете... політиканство аж до сварки, і часто при хмільному стані. Я не кажу, що це є лише серед наших ,,мужчин'' — це явище сьогодні домінує (зокрема алькоголь) в усіх національностях, які живуть в Торонті. Та є велика різниця між ними і нашими людьми. Вони приїхали із своєї країни, не мусять аж надто журитися долею своїх земляків, бо там є свій уряд, військо, за них говорять амбасадори в кожній країні. Цього всього українці не мають. Це все ,,політична'' наша еміграція, зобов'язана заступати сама, або щонайменше боронити своєї національної гідности, не лише у власному імені, а й в імені своїх земляків, братів і сестер, які є ТАМ.

Дуже давно відомо, що ця боротьба затяжна, вона розрахована на десятки років. Відомо і те, що людина не живе два віки, а тому Всевишній дозволив людському родові продовжувати своє життя в новонароджених поколіннях. Але ці покоління треба виховати, бо саме біологічне існування людини ще нічого не означає.

Виховати нове покоління українців — це запорука життя української нації. ,,Про це вже й горобці цвірінькають'' — скаже хтось із читачів. Свята правда! Та таким я скажу: горобчиха не залишить свого немовляти, поки воно не виросте до тієї сили і спроможности, що саме може заступити своїх батьків. А чому цього не розуміють тисячі батьків роду людського? Адже вони в далеко кращій ситуації: Всевишній дав їм дар найбільший — інтелект. Дав його на те, щоб людина, родина, людство вдосконалювалося і мудрішало з покоління в покоління. Дав його на те, щоб суспільство, батьки і релігійні установи — усі разом виховували нові покоління. Інтелектуальне виховання нових поколінь — це найважливіша проблема української людини в діяспорі. І це є проблема ВСІХ українців, а не одиниць! На цьому відтинку наше суспільство ледве волами рушає.

І це відбувається саме тоді, коли наші люди на американському континенті загально добре матеріяльно забезпечені. В їхніх домах ви знайдете майже все: дорогі меблі, одяг, килими, різні прикраси. Чого ви там не знайдете? Української книжки, часопису, періодичного видання. А може це не є складовою частиною сутности українця? А що тоді є його сутністю? Карпет, ,,канапа'', телебачення, розкішне крісло і подібні речі? Ні! Бо ці речі має кожна людина, яка може належати до англійської, еспанської, турецької чи іншої національности. А що ж тоді є сутністю українця чи індуса? Це його культура, звичаї, обичаї; а вияв їх — мова усна й занотована в українській книжці; тобто мова втілена в матеріяльну річ, за допомогу якої (книжки) передаємо майже всі здобутки духової культури українського народу новим поколінням: нашу літературу, історію, науку, різні традиції, кодекс моралі й етики тощо. Навіть, те, як варити й робити вареники і голубці. Але вареники і голубці — це ще дуже далеко до того, що ми загально окреслюємо поняттям культура України. Без вареників і голубців вона може існувати цілком добре, я вже не говорю про алькоголь чи тютюн — це людина винайшла на свою духову згубу! А ці поняття не окреслюють ніякої прикмети народу.

Нема нового інтелектуально вихованого покоління — нема народу. Про це також горобці цвірінькають, лише тисячі українських родин цього ще зовсім не усвідомили, а тому все і скрізь світиться напівпусткою. І тут аж ніяк не можна казати, що ,,воріженьки'' винні. Вина тут спокутує на батьках. Тяжко повірити, щоб не знайшлося два доляри на те, щоб купити дитині книжку, коли є гроші на алькоголь, на ,,шавери'', на ,,ведінки'', і безліч різних -літь.

Де ж корінь лиха? Брак відповідальности і зобов'язання. Адже ,,українець'' — це не порожна фраза, а зобов'язання і відповідальність. Як то? Шофер — це не порожня фраза, інженер — це не порожня фраза, інженер — це не прожня фраза, а відповідальність і зобов'язання. Хіба це вже аж така велика філософія, щоб про неї писати довжелезні вияснювальні статті? Хіба це аж така преглибока мудрість: нема інтелектуально вихованого нового покоління — це смерть народу?

Тут ми маємо до діла із звичайною справою щодення — скажете. Свята правда. Так чому ж ми щодня не виховуємо українських дітей? Хто це має робити? Батьки! Родина від прасивих віків була і залишається основою українського народу. Батькам і родині допомагає школа, молодечі організації тощо. А в наших умовах батьки повинні найбільше часу і уваги присвятити своїм дітям. Коли вони цього не виконають, то інші цього за них зробити не можуть. Діти — це відповідальність і зобов'язання перш за все батьків. Школа, церква — це лише допомога батькам у вихованні дитини у наших винняткових умовах. Нема, здається, потреби писати, що у формуванні людини дуже важливими є перші кроки її життя, починаючи від того моменту, коли немовля ще перебуває в лоні матері. Думаємо, що батьки про це знають і їм залишається лише це знання примінювати в щоденному житті.

Уже за перших кілька днів перебування дитини в школі ми бачимо, в якій родині дитині присвячується належну їй (дитині) увагу, бо ж вона є складовою частиною родини; а також бачимо сумне явище — дитина є ,,лише гостем в хаті'' або якоюсь маловартісною річчю. Такі батьки ніби ,,з неба впали'' і забули, як вони були дітьми? Невжеж ж ще сьогодніші батьки не знають, що дитина — це живий організм, а до того дуже делікатний і чуйний? Знають. Але не всі це знання застосовують до своїх же власних дітей. Це не так легко? То сьогодні їм чимало допоможуть лікарі і досвідчені люди в цій галузі. Залишається батькам лише мати на увазі, що дитина — це їхній обов'язок, і якщо вони його не виконують, то цього зробити ніхто за них не може. У вихованні їм допоможе школа, церква, але та допомога не буде такою успішною, якщо батьки не виконують своїх зобов'язань супроти власних дітей.

Виховання нового покоління — преважлива справа, в якій батьки відіграють важливу ролю. Їм треба присвятити найбільше уваги. Тут мусять найтісніше співпрацювати всі організації. Якщо цього не буде — все інше в дуже скорому часі не матиме майже ніякого значення. Без нової української інтелектуальної зміни українство в діяспорі не має майже ніякої майбутности. Найвища пора її виховати усіма можливими силами й можливостями. Це преважливий обов'язок КОЖНОЇ і КОЖНОГО свідомого українця в діяспорі!

ПРОБЛЕМА ЕТНІЧНИХ СТУДІЙ В ЗСА

(2)

Професор Станфорд Лиманд з Ню Скул з Ню Йорку подав коротко історії етнічних студій орієнтальних народів Америки. Він зупинився зокрема на китайській групі і присвятив багато часу труднощам пізнання різниці серед орієнтальних народів. Він твердив, що не потрібно бути кровно пов'язаним, щоб розуміти і відчувати потреби тих етнічних груп. Академічний підхід дає повні можливості успішно працювати серед і для них.

Проф. Петро Гой із Нюйоркського міського університету дав загальну характеристику етнічних студій білих етнічних груп в ЗСА. Він звернув увагу, що формально одною з перших етнічних програм на університецькому рівні була програма слов'янських етнічних студій, введена ним разом з іншими етнічними меншинами в часі т. зв. емоційного етапу в Сити Коледжі в 1970р. Проф. П. Гой дальше дав перелік ряду білих етнічних шкіл, інституцій і публікацій із завданням зберегти культурні надбання предків — це і є предвісники сьогоднішніх формальних університецьких програм. Він твердив, що великий моральний вплив на розвиток білих етнічних студій та етнічности взагалі в останніх роках мав проєкт сенатора Р. Швейкера і конгресмена Р. Пуцінського, який 20-го грудня 1973 року став законом. Це найважливіший до сьогодні федеральний акт, який дає офіційне визнання і потверджує, що Америка є таки нацією націй. Це перше офіційне заперечення теорії ,,перетоплювального казана'' та визнання багатокультурности країни, право на повний розвиток етнічних груп і їх культурних надбань.

Федеральний уряд за останні три роки видав, на основі закону сенатора Швейкера, на етнічні студії біля 6 мільйонів долярів. Це неспівмірно мала сума. Етнічні групи видають річно десятки разів більше. Приклад: українська етнічна група сама видала багато більше на вдержання своїх цілоденних шкіл, шкіл українознавства, двох коледжів, наукових інституцій, УВУ, УКУ в Римі, Гарвардського центру і цілого ряду культурних установ та фундацій. Закон Швейкера — цінний документ не з огляду на фінансову допомогу, але як офіційна і моральна гарантія збереження розвитку етнічних груп. Тому першим, основним спільним завданням етнічних груп — допильнувати, щоб цей закон щорічно діяв. Спонзором цього закону був теперішній віце-президент Мондейл.

Друга важлива спільна проблема — це домагатися, щоб місце спеціяльного дорадника президента в справах етнічних, створене президентом Фордом, було знову обсаджене при новому президентові. Рівнож треба подбати, щоб кандидат був гідним наслідником д-ра Мирона Куропася, який з великим знанням, вмінням і відчуттям достойно виконував цей пост, на що часто звертала увагу етнічна преса. Ніколи раніше так багато не говорилося на конференціях та різних нагодах в Білому Домі про етнічні справи і тому не дивно, що багато етнічних груп хотіли б бачити на цій позиції свого представника.

Наприклад: польська етнічна група за ініціятивою президента Польонії Альонза Мазевського створила постійну ,,Конференцію для політичних акцій'' при Польсько-Американському Конгресі, яку очолює Мері Анн Крупсак, заступниця губернатора стейту Ню Йорку. Створено відповідну групу також на терені Вашінгтону для координації акцій Польонії як і для змагання за відповідне заступництво в адміністрації Картера.

Дальше доповідач висунув і обороняв позиції включення білих етнічних груп з багатими їх культурними надбаннями і їх живучістю в орбіту зацікавлень і студій в університетах. Він ствердив обопільну байдужість і недовір'я, що у висліді дає процентово мало студентів і ще менше професорів слов'янського походження. Доповідач подав застрашуючу статистику слов'янського елементу серед викладачів. Наприклад, два роки тому на 1600 професорів в Нюйоркському міському університеті не було навіть і сотні професорів слов'янського походження, мимо того, що слов'яни становлять більш як 10 відсотків всього населення країни. Подібна ситуація є в інших професіях.

Студіюючи життя білих етнічних груп — твердить проф. Гой — бачимо пряме відношення між їх розвитком і настановою держави та її установ. При позитивній настанові їх культурне життя буйно розвивається, і навпаки, їх ряди щільно замикаються, якщо така настанова не є позитивна.

Найкращим покажчиком відношення держави і її установ до білих етнічних груп є етнічна преса. Від 1960 до 1975 років етнічна преса з 798 збільшилася до 960 назв — тобто на 262 нові газетні і журнальні видання. За останніх п'ять років, від 1970 - 75, зріс наклад рідними мовами на понад 143 тисячі чисел; двомовні видання збільшилися на понад 330 тисяч примірників, зате впало число англомовних видань на приблизно 96 тисяч примірників. Майже вся етнічна преса збільшилася, за вийнятком жидівської, яка в останньому п'ятиліттю сильно зменшилася (на 578 тисяч примірників), мимо того, ще

(Закінчення на стор. 3-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

СПОРТ І ПОЛІТИКА

Дорогі земляки з Асторії, спасибі їм, не тільки гарно мене погостили в той святий Великдень, але й обдарували красними дарунками, та ще й надхнули актуальною темою до фейлетона: яку, мовляв, важливу ролю відограють спорт і фізкультура в сучасній політиці й дипломатії!

— Пригадуєте собі, — промовив пан господар, наливаючи щедрою рукою київської ,,перцівки'', — як то наш улюблений ще тоді президент Ніксон нав'язував перші контакти з Червоним Китаєм?.. Кого першого він післав туди в дипломатичній місії: послів, амбасадорів, чи інших політичних зубрів?.. Ні, він вислав пінґ-понґову команду, або гравців у ,,стук-пук'', — як казали колись у Львові. Це неважне, що наші фізкультурники набрали від китайців, як бідний у торбу, але свою дипломатичну ролю вони зіграли знаменито!

— Не багато допомогла ,,улюбленому'' ця їхня місія, — махнув рукою гість з сусідньої держави, Ню Джерзі. — Прийшла Вотерґейтська афера, та й Ніксон пішов у дубину.

— Це інша справа, — сказав пан господар, — але зате він промостив дорогу до Китаю своєму наслідникові, Картерові, і той вже не мусить шукати контактів з китайцями, а висилає в дипломатичній місії команду кошиківкарів до товариша Кастра, на Кубу... От, і прийшла мені до голови ідея, чи ми, українці, не повинні б взяти собі прикладу з американців і застосувати подібну методу в нашому внутрішньому секторі. Чому нам так не везе з консолідацією, на той приклад?.. Та тому, що ми зразу починаємо з високої політики, а не пробуємо покористуватися спершу ,,пінґ-понґовою'' дипломатією, чи, наприклад, футбольною! Довгі роки договорюються наші три націоналістичні ,,крила'' і ніяк не можуть прийти до порозуміння. А чому не влаштувати б їм спершу турніру копаного м'яча на такій Союзівці чи ,,Верховині''? Аж коли вже хлопці наганяються за бальоном і добре накопають один одного по кістках, коли їхні пристрасті трохи охолонуть, тоді повинні засісти за круглий чи інший стіл і зачати балачку на тему об'єднання в ОУН. Я думаю, що таку саму фізкультурну увертюру треба заграти і перед переговорами Державного Центру УНР з АУА, але в цьому випадку організатори таких змагань мусіли б поставити коло грища амбулянса з лікарською обслугою, бо так одні, як і другі ,,спортівці'', — як любив казати п. Роман Слободян, — не є вже першої юности і за біду не тяжко.

Що почув за великоднім столом, те й подаю до ласкавої уваги читачів ,,Свободи''.

Ікер

Ольга Мак

КОТИТИСЯ ДАЛІ, ЧИ ОПАМ'ЯТАТИСЯ?

ПЕРЕД КОНҐРЕСОМ СФУЖО

III

На зміну нянькам приходить садочок і школа, які завершують процес остаточного відчуження від дому й батьків. Відбувається це зовсім безболісно, скоріше навіть з приємністю для дитини, яка врешті бодай знаходить оточення однолітків з однаковими зацікавленнями й заповнений певною програмою день. Натомість дитина, вихована ,,при маминій спідниці'', протестує і часом досить довго звикає до необхідности перебувати частину дня поза домом. Але не таким домом, де нема тепла родинного вогнища, де нема страви, зготованої люблячими материнськими руками, де хата постійно в неладі й де постійно перевтомлені батьки не мають ані часу ані охоти виявити бодай якесь зацікавлення до ,,дурних'' проблем своїх нащадків.

Як виглядає життя в родині, коли батьки обидвоє працюють, відомо: нездоровий і дорогий харч із консервів і півфабрикатів, приготований будь-як ,,на швидку руку'', маса залеглої роботи, марнотравна господарка, постійне нервове напруження, недопильновані й невиховані діти. Але рідко коли ви зустрінете жінку, яка скаже: ,,Я не маю часу заробляти гроші, бо маю хату й діти''. Зате вважається оправданим, коли жінка каже: ,,Я не маю часу займатися хатою й дітьми, бо працюю (себто, заробляю гроші)''.

Становище чоловіка у теперішні часи попросту жалюгідне. Переважно таки він, а не жінка, утримує родину, а тому, мабуть, ніколи про свою незалежність не говорить. Принаймі, здається, ще ніхто такого не чув, щоб чоловік хвалився: ,,Я працюю, щоб не залежати від жінки''. Отже, вся красномовна словесність про рівноправ'я на практиці виглядає калікуватим жартом.

Нема рівноправности й тоді, коли чоловік лізе з драбиною направляти дах, вичищати ринви, мити і вставляти вікна, малювати хату тощо. У таких випадках жінка раптом пригадує свою приналежність до ,,слабшої статі'', якій важкої роботи виконувати не можна, чи навіть і не випадає. Зате, коли справа доходить до ,,пелюшок'' і ,,горшків'' (а втім, у даному випадку і знаків наведення не дуже потрібно, бо слова вжиті майже у властивому значенні), — тоді вибачайте! — обов'язки рівні. Адже жінка заробляє гроші так само, як і чоловік, то чому він має право на якісь привілеї?...І сучасний мужчина, хоч і ходить з течкою, замість довбні, а замість ведмежої шкури на плечах, має краватку на шиї, не раз, може, й заздрить своєму печерному предкові. Бо той повертався у житло для приємности й відпочинку, а цей повертається з праці у модерний дім, щоб застати там іншу роботу й купу клопотів. Тому, й не дивно, що чоловіки, фізично сильніші, але фізіологічно менше витривалі, прощаються з цим світом на 10-15 років раніше, ніж їм належиться, і залишають по собі тисячі й тисячі ,,горем прибитих'' удів. Про це вже не раз писала і наша і не-наша преса, остерігаючи жінок перед надужиманням чоловічої сили, та, здається, безуспішно.

Як впливає родинна атмосфера на формування світогляду дитини — зайве говорити, оскільки всі про це знають. І тому зовсім природно, що діти в такій родині, де батьки 9-10 годин перебувають поза хатою, ні прив'язаности, ні респекту до родичів, ні сентименту до сім'ї й домашнього вогнища не можуть у своїх душах виховати. Скоріше навпаки. Бо що їм з постійно заклопотаних, перевтомлених і часто роздратованих батьків? Що їм з рідного дому, який відгонить пусткою? Лишень нудні обов'язки, обмеження (батьки все ж таки до чогось примушують і не на все дають згоду), а приємности — ніякої. Чи не краще ,,вибрати волю''? і Діти в 14 - 16 років, а то й раніше, йдуть геть. Позбавлені в найранішому віці материнської ніжности, вирісши під чужою опікою, не маючи вщеплених моральних засад, підсвідомо заповняють порожнечу тим, що дає хвилеву приємність чи одурманює, й загнивають живими на порозі юности.

Цікаво, між іншим, відзначити, що хвороба матеріяльної незалежности найбільше поширена саме в країнах найвищого добробуту, конкретно, — на північно-американському терені. Поширена якраз там, де жінка зовсім не примушена заробляти гроші, бо на прожиток родини заробітку чоловіка вистачає. Але саме тому, що платні високі, жінка рветься до заробітків і для них не щадить ні себе, ні чоловіка, ні дітей. І одна наша таки українська діячка ще в 1955 році в журналі ,,Наше Життя'' писала: ,,Тільки в небагатьох країнах, в тому числі і в ЗСА, положення жінки майже задовільне''. І далі: ,,Нашим обов'язком саме й є дбати про незалежне становище матері в родині та про пошану нашої громади до неї'' (підкреслення моє — О.М.) А в ч. 9 за 1963 р. цей самий журнал подає статистику, згідно з якою саме в ЗСА найвищий показник розводів у світі, бо розводиться кожне четверте подружжя. Напрошується питання: чи тут нема прямої залежности між ,,задовільним становищем жінки'' й ,,незалежним становищем матері в родині'' з одного боку і розводами — з другого? Мабуть, таки є! І тут доводиться наголосити сказане вже вище: подружжя — це поєднання, а не незалежність. Хто хоче бути незалежним, не повинен засновувати родини!

У зв'язку з важким безробіттям в одному з канадських часописів озвався чоловічий голос за тим, щоб заміжні жінки повернулися до своїх родинних обов'язків і звільнили місця праці для батьків родин. Відповідь опонентки була дуже характерна: мовляв, коли б пан ,,Х'' спробував щодня відсидіти 3-4 години в кухні, він би змінив думку. Ми би тій пані сказали, що коли б вона лишень попробувала виробити норму на сибірському лісоповалі, то їй змеханізована й зелектризована модерна кухня видалася би зовсім вже не такою осоружною. А втім, не треба аж такої жорстокої проби — досить подивитися на життя жінок у країнах, де ще палять печі дровами і воду носять до хати відрами. І там, як правило, жінка вважає нижче своєї гідности допустити чоловіка до кухні чи білизни, а чоловік уважає ганьбою для себе пустити жінку з хати заробляти гроші. Відсталість? Ні, збереження прадавньої мудрої традиції!

Ніхто не буде перечити, що обов'язки матері й господині складні, численні й утомні (а яка відповідальна справа дається легко?), але чи це означає, що жінка мусить іти ще й на заробітки? Де тут логіка?

Назагал спостерігаємо дивне, неприродне, звироднілe явище — притуплення материнського інстинкту, що завмирає під натиском жадоби грошей. Мати від самого початку відриває від себе дитину, віддаляє її, а потім, коли хлопець чи дівчина йде з дому, зідхає і каже: ,,Тепер така мода. Молодь дивиться на життя інакше''. Правда, може ще більшість є таких, які переживають гірко й боляче, які віддали б усе майно до останньої нитки й навіть своє життя, щоб навернути на добру дорогу доньку-повію, сина-наркомана чи злочинця. Але і з них не всі усвідомлюють, де кінець нещастя, і не всі знають, що найстрашніше лихо те, яке підкрадається помаленьку й непомітно. Не всі розуміють, що до проституції, до наркоманії, пияцтва і вбивства почин дала невинна пляшечка з не-материнським молоком. Так!

Скажуть: ,,Бійтеся Бога! Таж не всі...,,Звичайно, ,,не всі''. Кожна пошесть вибухає в найбільше для себе сприятливому середовищі, а потім поширюється скрізь. Не всі можуть від неї врятуватися, навіть при найбільше дбайливих протизаходах, не всі заражуються й там, де тих заходів нема. І тому кожна мати, яка пускає свою дитину напризволяще, несе відповідальність і за добре вихованих дітей іншої матері, які можуть набратися недуги від розносника бацилів морального розкладу. Що ж до обставин й оточення, то вони ніби навмисне (зрештою, може й не ,,ніби'', а таки навмисне, обдумано й пляново) створені для того, щоб морально вигубити всю молодь.

(Продовження буде)

Джордж Дзундза, актор українського роду, здобуває похвалу критиків

Ню Йорк. — Даґлес Ватт, театральний критик популярного нюйоркського щоденника „Дейлі Нюз", у своїй рецензії п'єси „Щодо значення слів", — яка тепер проходить в Гартман театрі в Стемфорді, Коннектикат, — висловлюється дуже похвально про п'єсу, її автора Марка Айхмана і всіх акторів. Але найкращу оцінку в своїй рецензії, поміщеній у виданні „Дейлі Нюз" з понеділка, 11-го квітня, Ватт дав акторові українського роду Джорджові Дзундзі, пишучи: „Однак, найкраще виконує ролю Джордж Джундза, який грає хитрого, валуватого, дещо розпатланого прокуратора Неда (Скутера) Раєна. Дзундза дійсно знаменитий в тій ролі".

Позитивну рецензію на п'єсу і на її виконавців написав також відомий критик „Ню Йорк Таймсу", Клайв Барнс, яка була поміщена у виданні тієї газети з понеділка, 11-го квітня. Барнс теж відмічує дуже добре виконання ролі Джорджом Дзундзою.

Юрій Дзундза (зліва) та Іра Гаймен в ролях прокуратора й обвинуваченого.

Джордж Дзундза — це фактично Юрій Дзундза, який виріс в українському давнтавні Ню Йорку, де його родина проживає ще сьогодні. Він відомий із численних виступів на телебаченні та у фільмах, як також грав головні ролі в кількох п'єсах на Бродвеї.

ТРЕТІЙ З'ЇЗД СЕНЬЙОРІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

відбудеться

НА СОЮЗІВЦІ В КЕРГОНКСОН, Н. Й.
в днях від ПОНЕДІЛКА 30-го ТРАВНЯ до П'ЯТНИЦІ 3-го ЧЕРВНЯ 1977 Р.

з такою

ПРОГРАМОЮ

1. ПОНЕДІЛОК, 30 ТРАВНЯ, від год. 3-ої: Реєстрація і познайомлення; Відкриття З'їзду; Доповідь д-ра МИХАЙЛА ДАНИЛЮКА: „Опіка над старшими"; Привітальна вечеря.
2. **ВІВТОРОК, 31-го ТРАВНЯ:** Прийняття протоколу Другого З'їзду з вересня 1976 р.:
   Звіти з діяльности З'їздового Комітету Сеньйорів УНС.
   Звіти з праці Комісії Головного Уряду УНС для справ старших членів;
   Дискусія над звітами;
   Доповідь архітекта ІВАНА ЗАЯЦЯ з Ню Йорку про „Житлове будівництво для старших людей";
   Запити й дискусія.
3. СЕРЕДА, **1-го ЧЕРВНЯ: Доповідь головного предсідника** ЙОСИФА ЛИСОГОРА про заходи УНС в справі побудови дому для сеньйорів УНС на Союзівці
   Запити й дискусія;
   Обговорення і схвалення статуту Об'єднання Сеньйорів УНС та утворення Об'єднання.
4. **ЧЕТВЕР, 2-го ЧЕРВНЯ:** Доповідь представника федерального Уряду про доми для старших й можливість побудови такого дому на Союзівці;
   Фільм з Другого З'їзду Сеньйорів УНС та свята відслонення пам'ятника Лесі Українки на Союзівці в вересні 1976 р.
   О год. 6-ій вечором: святочна вечеря (бенкет) з розваговою програмою та виступом ІВАНА КЕРНИЦЬКОГО—ІКЕРА.
5. **П'ЯТНИЦЯ, 3-го ЧЕРВНЯ:** Вибір керівних органів Об'єднання Сеньйорів УНС;
   Схвалення часу Четвертого З'їзду;
   Схвалення резолюцій і рекомендацій;
   Пращальний обід;
   Закриття З'їзду.

Закликаємо усіх Сеньйорів УНС організувати місцеві гуртки (клюби) сеньйорів УНС і зголошувати їх З'їздовому Комітетові Сеньйорів УНС на адресу Товариства „Самопоміч" та вислати на Третій З'їзд делегатів тих Клюбів. Крім делегатів до участи в З'їзді запрошені всі сеньйори з родинами. Участь у З'їзді слід зголосити до 20-го травня прямо до управи Союзівки на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
KERHONKSON, N.Y. 12446
Тел.: (914) 626-5641

Учасники З'їзду будуть користати зі значної обнижки заплати за побут на Союзівці, яка виносить 52 доляри від особи за цілий час З'їзду, або по 14 дол. денно при коротшім побуті. Члени родини платять ті самі оплати.

За Комісію Головного Уряду для справ старших членів:

Інж. Степан Куропась, голова
Д-р Ярослав Падох, секретар
Володимир Дідик, касир

За З'їздовий Комітет Сеньйорів:

Мгр Микола Шпитко, голова
Д-р Галина Носковська-Гірняк, секретар

Суд дозволяє на фізичне покарання учнів публічних шкіл

Вашінґтон. — У вівторок, 19-го квітня, Найвищий Суд ЗСА 5-ма голосами проти 4-ох вирішив, що фізичне покарання учнів публічних шкіл вчителями, включно з биттям, не противиться Конституції ЗСА. Видаючи своє рішення в справі клопотання, внесеного батьками учня з Фльориди, Найвищий Суд заявив, що 8-ий Додаток до Конституції, який забороняє „надмірні і нерозсудливі кари", стосується засуджених злочинців, а не шкільних учнів. Суд, однак, підкреслив, що вчителі чи шкільні адміністратори можуть бути покликані до судової відповідальности, якщо фізичне покарання виявиться „надмірним", але їхня вина мусить бути доказана іншим способом, а не покликанням на 8-ий Додаток до Конституції. Рішення Найвищого Суду не стосується всіх стейтів, наприклад, Ню Йорку чи Ню Джерзі, бо ті та інші стейти мають свої власні закони, які категорично забороняють фізичне покарання учнів вчителями чи шкільними адміністраторами.

ДЕШЕВА СВИНИНА

Неабиякими заслугами втішається свиновідгодівельний комплекс колгоспу в околиці села Червоний Яр, як інформує київська „Радянська Україна" — його названо іменем... „Росія. Колектив колгоспу, щоб зобов'язався „до Великого Жовтня" здати понад 7 тисяч центнерів дешевої свинини. Багато робітників з цього колгоспу удостоїлися високих урядових нагород; вони ж бо стали „заспівувачам соціялістичного змагання за виробництво дешевої свинини з найменшими затратами. Наслідуючи приклад київських тваринників, трударі колгоспу „Росія" працюють у ці дні з великим піднесенням", — пише „Радянська Україна".

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"
влаштовує ВЕЧІР п. н.

ЖИВИЙ „ЛИС МИКИТА"

з участю

ЕДВАРДА КОЗАКА (ЕКА)

У програмі виступатимуть автори й виконавці: **І. Верес (О. Тарнавський), Й. Гірняк, Я. Гніздовський, І. Керницький (Ікер), Степан Крижанівський, У. Любович, Б. Нижанівський (Бабай)** та інші. Вечір відкриє **О. Тарнавський.** Програму вестиме **У. Любович.**

Едвард Козак виконуватиме на місці ілюстрації до нового числа „Лиса Микити".

Вечір відбудеться

в неділю, 8 травня 1977 року

у великій залі

Українського Народного Дому в Ню Йорку (140 2nd Avenue)

Початок о год. 5-ій по пол.

Об'єднання Мистців Українців Америки (ОМУА)
влаштовує

ВИСТАВКУ МАЛЯРСЬКИХ ТВОРІВ
ЕДВАРДА, ЮРІЯ і ЯРЕМИ КОЗАКІВ

Відкриття виставки **в суботу, 7 травня 1977 р., о год. 6 по пол.,** у **залях Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку** (136 2nd Ave.). Виставка триватиме до 15 травня 1977 р.

НЕХАЙ ПРИЙДЕ ЦАРСТВО ТВОЄ!

„Я знов прийду і візьму вас до Себе, щоб де Я і ви також були". Івана 14:3.

Віра в спасаючу силу жертви Христа, — це стрижінь христової релігії; надія на другий прихід Христа, — це її живчик. Не мало б християнство Голгофи, не мало б воно хреста, ограблене з надії на другий прихід, воно не має цілі. Протягом двох тисяч років та надія світила зорею щирим серцям. Той вогонь ожидання так палахкотів в ранній церкві, що ап. Павло мусів його пригашувати, кажучи, що Він не прийде, доки перше в церкві не настане зіпсуття й апостазії. (2. Сол. 2:3). Християни не забули, що Сам Христос навчив їх молитися, щоби прийшло царство Боже, і вони прикрасили свій Символ Віри словами „І паки Грядущому".

Історія знає кілька періодів оживлення віри в прихід Христа: в третьому й четвертому століттях, в кінці першого тисячоліття, з настанням реформації. Наостанку, в першій половині минулого століття появилися незалежно від себе люди в Европі, в Америці й Азії, які заговорили про ту подію. В другій половині 19-го віку проповідь про другий прихід була майже монополем адвентистів, тепер вона підхоплюється другими церквами і адвентисти дякують за це Богові.

Та говорить англійське прислів'я, що горщик, якого ви пильнуєте, не хоче скоро кипіти. Ідея, на яку треба трохи почекати, родить нетерпеливість, часом вона спотворюється, часом закидається. Наприклад, при кінці Другої світової війни американці так тужили за миром, що викривили його поняття. Для них мир, для Америки означав мир у світі. Ради того „мира" Президент Рузвелт продавав в Ялті цілі народи, не беручи під увагу, що такий „мир" для тих народів є гірший від війни. І сталася дивовижа: коли в 1945 році американські вояки парадували мирно на Бродвеї, в той самий час наші бійці не мали мира. В американській зоні Німеччини генерал Паттон заковував їх в кайдани й віддавав в руки ворога на загибель.

Подібно сталося з вірою в другий прихід Христа. Очікування продовжувалося, терпець уривався, ідея викривлювалася, або забувалася. Для одних смерть людини означала прихід Христа, або моральне відродження його символізувало. У других та віра вивітріла і прохання „Хліб наш щоденний дай нам сьогодні" відсунуло в тінь молитву „Нехай прийде царство Твоє!"

Але Христос обіцяв, що Він прийде вдруге. Два анголи повторили ту обітницю після Його Вознесіння. Остання молитва, останні слова в біблії звучать: „О, прийди, Господи Ісусе"! Сьогодні політичний уклад сил в світі, його соціяльне й економічне положення, трудність часів складається так, як пророки давнини передсказували, що воно так буде перед Христовим приходом. Життя на землі стає щораз більш нестерпуче. Яке жахливе воно буде, коли Він не прийде скоро!

Ісус радить нам берегти той святий вогонь віри в Його прихід. Для нас, християн це святий наказ: „Отож пильнуйте... тому й ви будьте готові... блаженний слуга, що так чинить... пильнуйте й моліться!" (Мат. 24, Марка 13, Луки 21). Ап. Павло говорить, що Христос з'явиться вдруге „тим, що Його очікують на спасіння" (Евреїв 9:28). Легковажити ті слова, — це небезпечний люксус.

Хай і в наших серцях залунають піснею ті слова: О, прийди, Господи Ісусе!

З любов'ю до Вас —

Information Service of Ukrainian Adventists
227 West 46th Street, New York, N.Y. 10036

ПЕРЕДПЛАТИЛИ ТРИ ТОМИ ЛІТЕРАТУРНОЇ СПАДЩИНИ Б. КРАВЦЕВА

В березні ц. р. Кураторія Фонду для видання літературної спадщини Богдана Кравцева проголосила передплату на пляновані три томи цієї спадщини, перший з яких — повна збірка поетичної творчости — вже зданий до друку. Всі три томи коштують в передплаті 25.00 дол., а після появи друком коштуватимуть 35.00 дол. Після проголошення передплати вже надіслали свої замовлення (долучивши в більшості до передплати також свою пожертву на видання цієї спадщини):

СПИСОК, Ч. 2.

Д-р М. Кознарська (2-ге)
Д-р Г. Вренцьона
О. Антонович
Б. Чайковський
Д-р О. Снилик
Ф. Гурин
А. Хом'як
Т. Ординець
В. Макар
Д-р О. Коропей
Ст. Ільницький
М. Кавка
Г. Коровицький
П. А. Данчук
Я. Рудакевич
Г. і Р. Чучкевичі
В. Федун
О. і М. Тарнавські
В. Кострицький
Д-р С. Кочій
Т. Кордуба

Кураторія Фонду
ДЛЯ ВИДАННЯ ЛІТЕРАТУРНОЇ СПАДЩИНИ
Богдана Кравцева

ПРИЙМАЄ ПЕРЕДПЛАТУ І ПОЖЕРТВИ
на видання ТРЬОХ ТОМІВ поетичної і літературної спадщини

БОГДАНА КРАВЦЕВА

ПЕРШИЙ ТОМ — повна збірка поетичної творчости — вже зданий до друку.
ДРУГИЙ ТОМ — наукові й літературознавчі праці — буде готовий наприкінці цього року.
ТРЕТІЙ ТОМ — переклади поезій, вже зредаґований і буде відданий до друку в 1978 році.

Ціна	У передплаті	Після появи - друком
За всі ТРИ ТОМИ	$25.00	$35.00
За поодинокі ТОМИ:		
I ТОМ (Поезія)	$12.00	$15.00
II ТОМ (Наукові і літературознавчі праці)	$12.00	$15.00
III ТОМ (Переклади поезій)	$ 6.00	$10.00

ЗАМОВЛЕННЯ

Замовляю:
Всі три ТОМИ .... $25.00 ☐
I ТОМ .... $12.00 ☐
II ТОМ .... $12.00 ☐
III ТОМ .... $ 6.00 ☐

МОЯ ПОЖЕРТВА НА ВИДАННЯ ТВОРІВ $........
Залучую чеком суму .... $........
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....

Чек виставляти на: B. KRAWCIW PUBLISHING FUND
Замовлення, передплату і пожертви висилати:

B. KRAWCIW PUBLISHING FUND
c/o Ulana M. Diachuk
Ukr. Natl. Assn. Inc.
30 Montgomery Street, 3rd Floor
Jersey City, N.J. 07302

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
Історично-Філософічна Секція
зі смутком повідомляє, що 10 квітня 1977 р. помер в Ню Йорку

сл. п. проф. д-р
ВСЕВОЛОД ГОЛУБНИЧИЙ

дійсний член НТШ і УВАН та професор Гантер Каледжу в Ню Йорку, економіст, член редакційної колеґії Енциклопедії Українознавства.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПРОБЛЕМА ЕТНІЧНИХ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

до сьогодні жидівська етнічна група має найбільш поширену пресу (пер капіта) і на сьогодні становить третину всієї етнічної преси ЗСА.

Крім зросту етнічної преси, проф. Гой звернув увагу на зростаючу пожвавленість та осяги білих етнічних груп в політичному житті.

В кінці проф. Гой звернув увагу на конечність координації між білими етнічними групами і офіційно визнаними меншинами (чорні, пуерторіканці, орієнтальні народи і чіканос) зазначуючи, що координація і кооперація може тільки вийти на взаємну користь.

Вже сама презентація проблематики доповідачами, як і згодом дискусія зайвий раз виявили всю складність проблеми, зокрема сукупність і схрещення різних тенденцій і течій.

Конференція підтвердила, що ця мозаїка народів ЗСА, яку слушно на переломі 19-го / 20-го століть відомий німецький соціолог д-р Франц Опенгаймер, критикуючи варварський Кмський указ і національні відносини народів Австрії, ставив як приклад свободи і співжиття народів і культур, буде ще довго існувати.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
Історично-Філософічна Секція

зі смутком повідомляє, що 17 квітня 1977 р. помер у Гайдельберзі, Німеччина, на 83 році життя, один з найвизначніших вчених славістів нашої доби

сл. п. проф. д-р
ДМИТРО ЧИЖЕВСЬКИЙ

народжений 23 березня 1984 р. в Олександрії, Україна, дійсний член НТШ і УВАН, Академії Наук в Гайдельберзі, Загребі і ін., кол. професор Високого Українського Педагогічного Інституту в Празі, університету в Галле, Марбурзі, Гайдельберзі і Гарварді в ЗСА, автор численних праць з історії, української літератури і багато інших основних праць в різних мовах визнаних світовою наукою.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку сповіщаємо Друзів і Знайомих, що 27-го квітня 1977 р. в Ню Йорку, на 66-му році життя, упокоївся в Бозі, наш Дорогий ДВОЮРІДНИЙ БРАТ і КУЗЕН

бл. п.
ЮРІЙ КОССАК

ПАРАСТАС в п'ятницю, 29-го квітня 1977 р., о год. 7:30 веч., в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул., Ню Йорк, Н. Й.

ПОХОРОН — в суботу, 30-го квітня 1977 р., о год. 9:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра, Схід 7-ма вул. в Ню Йорку, а опісля на Український Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

двоюрідний брат — ІГОР ВИТВИЦЬКИЙ з дружиною і дітьми
Ближча і дальша Рідня

У П'ЯТНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього МУЖА і БАТЬКА

бл. п. ВОЛОДИМИРА КРИВОКУЛЬСЬКОГО

мгра фармації, старшини УГА
будуть відслужені

у четвер, 5 травня 1977 р., о год. 7:30 ранку
ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
в Українських Католицьких Церквах в Елізабет, Н. Дж. і в Куритибі, Бразилія.

Дружина — МЕЛАНІЯ
Дочка — МАРІЯ з мужем ОЛЕГОМ МАЦКЕВИЧЕМ
Внук — РОМАН АНДРІЙ

Український Хор „Думка" в Ню Йорку
повідомляє, що
в неділю, 1 травня 1977 р., в церкві св. Юра
при 7-ій вул. в Ню Йорку, буде відправлена (після дванадцятки)

ПАНАХИДА
ПО ПОМЕРЛИХ ЧЛЕНАХ НАШОЇ СПІВОЧОЇ РОДИНИ

АНДРУСИШИН ГРИГОРІЙ
БАНДУРА ІВАН
ВОЙЦІЦКИЙ СТЕПАН
ВОЛОСЯНСЬКИЙ ТЕОФАН
ГРЕБЕНЯК ІВАН
ГУЗАР ЯРОСЛАВ
ҐНОЙ РОМАН
ДАНИЛЮК ЕВГЕН
ДРАГАН БОРИС (М. Д.)
ЗАДОРОЖНИЙ ІВАН
КАРАТНИЦЬКИЙ БОГДАН
КАРПЕВИЧ БОГДАН
КЕФОР ІГОР
КОВАЛИШИН ЯРОСЛАВ
КОРОЛЬ ЮРІЙ (М. Д.)
КОСТИНЮК ВОЛОДИМИР
КУЗЬМИН ОСИП
КУПЧИНСЬКИЙ РОМАН
ЛИСКО КОНСТАНТИН
МРОЗОВСЬКИЙ БОГДАН
НЕДІЛЬСЬКИЙ ІВАН
ПЕТЕШ ВОЛОДИМИР
ПИРОЖАК БОГДАН
ПРИПЛЕСЬ МИКОЛА
РАБІЙ ЮРІЙ (М. Д.)
РЕЙНАРОВИЧ ОСИП
РУБЧАК ЗЕНОН
СЕМКІВ ЙОСАФАТ
СТЕЦУРА ОСИП
СТРУК МИКОЛА
ХОЛЕВЧУК ВОЛОДИМИР
ЧОПИК МИКОЛА
ШУГАН ЕВГЕН (М. Д.)
ШУГАН ІГОР

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!

Проситься усіх Членів „Думки" і Шановне Громадянство взяти участь у церковній відправі.

УПРАВА ХОРУ

В НЮ ЙОРКУ ЗАРОВІДАЮТЬ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

тракт з Москвою не тільки коштуватиме велику суму грошей і передасть у совєтські руки американське технологічне знання і апаратуру, але також спричиниться до поширення совєтської пропаганди в ЗСА.

,,Ад гок Комітет'' рівнож висловлює стурбовання з приводу того, що совєтські власті, використовуючи факт, що Олімпійські Ігрища проходитимуть у Москві, правдоподібно відмовлять в'їздні візи для спортовців з країн, з політикою яких Совєтський Союз ,,не погоджується''. Крім того, на Олімпіяді в Москві ще більше замітним буде факт, що тоді, коли з країн вільного світу братимуть участь тільки спортовці-аматори, як цього вимагають олімпійські правила, то зі Совєтського Союзу та інших комуністичних країн всі учасники будуть професіонали, бо в тих державах цілком нема аматорів.

Комітет Оборони України і ,,Ад гок Комітет'' звертаються до мешканців Ню Йорку та околиць масово прибути на протестну демонстрацію у вівторок, 3-го квітня, і принести зі собою відповідні транспаранти.

,,Ад гок Комітет'', крім свого меморандуму, розіслав теж заяву, виготовлену Джеймсом Бирнгамом, редактором відомого журналу ,,Нешинал Рев'ю'', в якій автор зазначує, що Москва старається використати Олімпійські Ігрища в 1980-му році в такий самий спосіб, як нацистська Німеччина використовувала Олімпіяду в 1936-му році, що проходила в Берліні, а саме, щоб пропагандивною фасадою закрити перед світом свої економічні недомагання, жорстоку диктаторську систему, постійне порушування людських прав своїх громадян і відвернути увагу вільного квіту від безперебійного розбудовання своєї військової сили. В той самий час Москва старатиметься ,,доказати велич Совєтського Союзу та перевагу комуністичної системи'' — пише Бирнгам. Він твердить, що Олімпійські Ігрища в Москві можуть бути ,,початком кінця'' цих міжнародних спортових змагань, бо ще більше ,,сполітизують їх'' та перетворять у засіб пропаганди. Джеймс Бирнгам закликає населення ЗСА та інших держав вільного світу, як рівнож телевізійну сітку ,,Ен-Бі-Сі'' вже тепер розпочати заходи, щоб не дати змоги Совєтському Союзові перетворити Олімпійські Ігрища у ще один форум для поширення своєї пропаганди і своїх впливів. Він закликає привернути тим ігрищам їхню оригінальну форму і ціль: бути міжнародними спортовими змаганнями, які причинялися б до скріплення почуття братерства між атлетами-аматорами.

Інфляція сповільнилася

Вашінґтон. — Департамент праці інформує, що протягом березня ціни на продукти широкого вжитку зросли тільки на шість десятих одного відсотка, що представляє собою значне сповільнення інфляції, бо в лютому ті ціни були зросли на один відсоток, а в січні на вісім десятих одного відсотка. Речники уряду вказують, що протягом березня дуже мало збільшилися ціни на харчові продукти і це було причиною загального малого зросту в цінах продуктів широкого вжитку. Урядові економісти твердять, що відрадна статистика за березень підтверджує, що економічна ситуація країни продовжує поліпшуватися.

Імігpаційна Служба почала заходи в справі депортації здогадного ,,воєнного злочинця''

Вашінґтон. — Іміграційна і Натуралізаційна Служба ЗСА розпочала заходи відносно депортування до Югославії 77-літнього Андрія Артуковіча, колишнього міністра внутрішніх справ Хорватії, якому закидають, що під час Другої світової війни він причинився до вбиття тисячів сербів та поповнив інші воєнні злочини. Ленард Чепман, комішенер Іміграційної Служби, повідомив, що його агенція старатиметься добитися відкликання рішення з 1959-го року, яке не дозволяє депортувати Артуковіча на тій підставі, що він може бути політично переслідуваний, якщо б його передали в руки комуністичного уряду Югославії. Чепман і інші речники Іміграційної Служби тепер вважають, що особи, яким закидається воєнні злочини, не можуть користуватися аргументом, що їх не повинні депортувати з огляду на можливе політичне переслідування в країні, до якої їх депортують.

Артуковіч, який тепер живе в Каліфорнії, заперечує, що він воєнний злочинець. Старання депортувати його розпочалися в 1952-му році, але в 1959-му році один районовий урядовець Іміграційної Служби видав рішення, яке припинило депортаційну процедуру проти нього. Коментатори вказують, що навіть якщо б тепер Іміграційна Служба уневажнила рішення з 1959-го року, то Артуковіч може вносити різні апеляції, навіть до Найвищого Суду ЗСА, і його справа може затягнутися ще на місяці, або й роки.

Справа Артуковіча — це тільки один з цілого ряду заходів Іміграційної Служби депортувати кільканадцять мешканців ЗСА, яким закидається здогадні воєнні злочини. У багатьох випадках закиди проти тих осіб висунули уряди або громадяни комуністичних держав в Европі.

ТАРЗАН, Ч. 7748. Акторка розказує

Радію, що Ви тільки акторка, а не правдива Клеопатра, бо тепер вже не мушу мати сумнівів щодо мого психічного здоров'я!

Але я маю сумніви щодо мого власного психічного стану, майоре Леклер... Моє життя тепер таке ж скомпліковане, як тієї відомої королеви!

Я думав, що життя акторки дуже романтичне і чарівне...

Ох!... Воно таке чарівне, Тарзане, що перед тим заки Ви врятували мене, то я старалася поповнити самогубство!!